

Rim 11,33 „Ó, hlbokosť bohatstva, múdrosti a známosti Božej! Aké nevyspytateľné sú Jeho súdy a nepochopiteľné cesty Jeho.“

Myslím si, že nik nebude namietat' keď poviem, že my ľudia sme zvedaví. Každá nedopovedaná veta, zmienka o tajomstve, neodhalenom poklade, zamknuté dvere dráždia našu zvedavosť a my sa náhle zmeníme na pátračov, pred ktorými nesmie zostať nič ukryté. Takmer detským spôsobom sa znova a znova pýtame: Prečo? Načo? Ako je to? Myslím si, že vďaka zvedavosti ľudstvo objavilo mnohé úžasné veci, ktoré nielen uľahčujú ale aj skrášľujú náš časný život. No nech už sme vďaka ľudskej zvedavosti objavili a odhalili čokoľvek, naše túžby tým neboli uspokojené. Aké pravdivé je zvolanie cirkevného otca Augustína – „Nespokojné je moje srdce, kým nespočinie v Tebe Bože.“

V dnešnú nedeľu myslíme na zjavenie nášho Boha v troch osobách: ako milujúceho Otca, trpiaceho Syna, v daroch bohatého Duchu Svätého. Pre niektorých ľudí je toto vyznanie viery v trojjediného Boha kameňom úrazu. Ich zvedavosť dráždi tajomstvo, ktoré nebolo ľudskej mysli odhalené. Nedokážu obísť svoj rozum, chcú pochopiť ako môže byť jediný Boh v troch osobách, ktoré navzájom nesplývajú a predsa nie sú traja ale jeden. Iní veriaci si pomáhajú rozličnými- dnes už dobre známymi obrazmi: svätá Trojica ako trojlístok d'ateliný a predsa nie tri lístky, ale jeden; či trojica ako tri rozličné skupenstvá vody (kvapalné, plynné a tuhé) a predsa stále tá istá voda. Niektorí iní veria a nepýtajú sa komu vlastne veria- prijali vieru ako isté dedičstvo a nemajú potrebu odhaľovať pre seba viac ako bolo odhalené minulým. Iste je ešte mnoho iných spôsobov, ako prijať pravdu o zjavení Boha v trojici jediného. Napokon najčastejšia reakcia s akou sa môžeme stretnúť, najčastejšia námietka, ktorú si môžeme vypočúť znie: No a čo? Ako sa ma môže týkať to, či je Boh jeden v jednej osobe alebo jeden v troch osobách? Načo takéto úvahy? Zrejme väčšina súčasných ľudí by o týchto veciach odmietla uvažovať ako o nezaujímavých a najmä nepraktických.

Keď máme hovoriť o trojjedinom Bohu, keď máme uspokojiť našu zvedavosť po odhalení tohto tajomstva viery, budeme vždy znovu poznávať, aké je naše premýšľanie úbohé a všetky naše ľudské slová slabé, aby sme vystihli Boha. To mal na mysli aj apoštol Pavel, keď v Liste Rímskym kresťanom napísal: „Ó, hlbokosť bohatstva, múdrosti a známosti Božej! Aké nevyspytateľné sú Jeho súdy a nepochopiteľné cesty Jeho.“ Čo všetko musel apoštol vidieť a čo všetko musel mať na pamäti? Riziká praotcov, ktorý si zvolili život ako nikto pred nimi, pochybnosť staručkej Sáry či sa Božie zasľúbenie o narodení dieťaťa môže splniť aj keď je to z ľudského pohľadu a skúsenosti absolútne nepravdepodobné, Mojžišovu nechť vrátiť sa do Egypta a bojovať s faraónom, vnútorné boje sudcov, námahu prorokov, ktorých slová nebrali vážne, storočia neistoty, vzlykania, tragédie, ničenie, emigráciu Jozefa, Márie a malého Ježiša v Egypte, neskôr Jeho krvavý pot v Getsemanskej záhrade, zajatie, výsmech pod krížom, zúfalstvo Ježišových učeníkov, víťazstvo nad smrťou a slávne vzkriesenie... I vo chvíli, keď apoštol písal slová, ktoré sme počuli zo svätého Písma mal veľa nezodpovedaných otázok, mnohému nerozumel a napriek tomu vyjadril svoju istotu: „Ó, hlbokosť bohatstva, múdrosti a známosti Božej! Aké nevyspytateľné sú Jeho súdy a nepochopiteľné cesty Jeho.“

Je prirodzené pýtať sa a hľadať odpovede. Ak milujeme Boha, pýtame sa aký je a čím viac o ňom vieme, čím viac sme toho od Neho okúsili, tým sme šťastnejší. Stredoveký mystik Tomáš Kempenský vo svojom diele *O nasledovaní Krista* napísal: „Aký úžitok je

z učených rečí o Trojici, ak vám chýba pokora, a tak znevažujete Trojicu? Nadnesené slová nespraví z nikoho pravdivého či svätého človeka, ale dobrým životom sa stáva milým Bohu.“ Boh sa nám nezjavil v troch osobách pre naše intelektuálne potešenie. Zjavil sa nám ako Otec, Syn i Duch Svätý, aby významným spôsobom usmerňoval naše životy. A život veriaceho človeka začína láskou k Bohu a vo vyjadrení tejto lásky cez pokoru, vďačnosť a poslušnosť. V rovine osobnej viery je teda učenie o Trojici dôležité predovšetkým pre náš vlastný postoj voči Bohu. Napríklad nám pripomína, že Boh je tajomstvo. „Ak by bol Boh dostatočne jednoduchý na to, aby sme mu rozumeli, nebol by dostatočne veľký na to, aby sme Ho uctievali.“

Bratia a sestry! Keď sa snažíme o pochopenie Boha zistíme, že naša myseľ je nedostatočná, obmedzená a nejestvuje spôsob, ako by sme mohli Boha zapasovať do našich slov a predstáv. Postupne prichádzame k bodu, keď musíme prestať hovoriť, pretože nemáme dostatok slov. Nie je to však zároveň moment, kedy by sme mali prestať veriť. Pochopili sme, že Bohu nemožno úplne rozumieť a práve preto môžeme len žasnúť a volať s Pavlom: „*Ó, hlbokosť bohatstva, múdrosti a známosti Božej! Aké nevyspytatelné sú Jeho súdy a nepochopiteľné cesty Jeho.*“ Amen.